

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Р4 г 78/21
19.7.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, по судији Светлани Павић, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Лазар Крстић, адвокат из Београда, ул. Миријевски булевар бр.22/17, одлучујући о приговору предлагача ради убрзања поступка, у смислу одредбе члана 7 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, након испитног поступка дана 19.7.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача АА из ..., којим је тражио да се утврди да му је у поступку пред Апелационим судом у Београду у предмету Гж бр. 8804/19, повређено право на суђење у разумном року, уз налог поступајућем судији Апелационог суда у Београду да у најкраћем року предузме процесне радње и мере у оквиру своје надлежности, а ради окончања овог поступка, те и да се обавезе Република Србија да подносиоцу предлога надокнади трошкове поступка у износу од 9.000,00 динара.

Образложење

Предлагач АА је преко пуномоћника дана 05.07.2021. године, поднео приговор ради убрзања поступка, тражећи да се утврди да му је у поступку пред Апелационим судом у Београду, у предмету Гж бр. 8804/19, повређено право на суђење у разумном року, имајући у виду да Апелациони суд иако му је предмет Првог основног суда у Београду П бр. 1417/15 достављен још новембра 2019. године, још није одлучио по жалби, чиме је подносиоцу поступањем другостепеног суда повређено право на суђење у разумном року. Предложио је да суд утврди повреду права на суђење у разумном року у поступању овог суда, уз налог Апелационом суду у Београду да у предмету Гж бр. 8804/19 убрза поступак и да подносиоцу приговора досуди трошкове поступка на име састава приговора од стране пуномоћника из редова адвоката.

Поступајући по приговору предлагача у смислу одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/50), члана 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ број 46/95, 25/08 и 55/14) и

одредаба ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са свим изменама и допунама), овај суд је након испитног поступка оценио да је приговор неоснован, па је одлучио као у изреци.

О предметном приговору одлучивао је судија одређен годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 7 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, а којом одредбом је прописано да поступак по приговору води председник суда који и одлучује о приговору, с тим да годишњим распоредом послова у суду он може да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима странака.

Надаље, поступајући на основу овлашћења из одредбе члана 9 Закона о заштити права на суђење у разумном року, овај суд је извршио увид у спис предмета Гж бр.8804/19, уз достављање извештаја писарнице о кретању овог списка, па је утврђено да је тужба у овој правној ствари поднета 29.01.2015. године, да је првостепени суд након више вештачења и изјашњења вештака по примедбама тужиоца дана 21.06.2017. године донео пресуду П бр.1417/15, којом је одбио тужбени захтев тужиоца, овде предлагача, те је предмет по жалби достављен Вишем суду у Београду, међутим, након делегације надлежности исти предмет је достављен Вишем суду у Сремској Митровици, који суд се решењем Гж бр.758/19 од 13.11.2019. године огласио стварно ненадлежним и дана 19.11.2019. године доставио спис предмета овом суду. Предмет је код Апелационог суда заведен под бројем Гж 8804/19 и поступак по жалби није окончан, с тим да се поступајући судија у овом предмету налази на годишњем одмору до августа текуће године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања овај суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за утврђење повреде права на суђење у разумном року и убрзање поступка. Наиме, неспорно је да је поступак у овој правној ствари покренут 29.01.2015. године и да у истом предмету до дана подношења приговора 05.07.2021.године није донета коначна одлука. Дужина овог поступка од подношења иницијалног акта па до подношења приговора траје нешто дуже од 6 година, с тим да је одуговлачењу поступка утицала и чињеница да је до доношења првостепене пресуде и изјављивање жалбе 14.08.2018. године што се вештак економско-финансијске струке више пута изјашњавао по примедбама управо овде предлагача, а да је предмет по жалби најпре упућен Вишем суду у Београду, а по делегацији надлежности Вишем суду у Сремској Митровици, који се огласио стварно ненадлежним за одлучивање у жалбеном поступку, те је предмет тек 19.11.2019. године достављен овом суду, чиме је до дана подношења приговора протекао рок од годину и по дана.

Одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописана су мерила и критеријуми за оцену основаности приговора за суђење у разумном року. Недопуштено дуго трајање другостепеног поступка по жалби, с обзиром на законом прописани рок у којем другостепени суд треба да одлучи о жалби странке представља један од разлога за утврђење повреде овог права. Међутим, рок од 9 месеци у коме према одредбама ЗПП мора да одлучи другостепени суд представља инструктивни рок за суд, који рок је суд дужан да поштује, али при томе поштујући редослед суда при одлучивању, као и да се предност да хитним предметима. Наведено указује да

непоштовање рока не доводи до последица које би условиле другачију оцену основаности приговора ради убрзања поступка, због чега непоступање суда по инструктивним роковима не доводи аутоматски до утврђења повреде права на суђење у разумном року и не дозвољава одвојено посматрање тог рока у односу на целокупни поступак, а нарочито имајући у виду чињеницу да се у конкретној правној ствари не ради о хитном поступку, те да је поступајући судија у предмету Гж 8804/19 поштовао редослед решавања предмета.

Одредбом члана 1 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да је сврха овог Закона, да се предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року, а да је чланом 4 овог Закона, прописано да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, затим природа и врста предмета и суђења, значај предмета, понашање странака током поступка, те и поштовање редоследа решавања предмета. Овај суд је приликом доношења одлуке у овој правној ствари имао у виду одредбу члана 383 став 2 ЗПП, која прописује да другостепени суд уколико не држи расправу у поступку по жалби, дужан је да одлучи о жалби најкасније у року од девет месеци од дана пријема списка првостепеног суда, али, како је наведено овај суд је оценио да је наведени рок само инструкциони рок и да се због непоштовања наведеног рока аутоматски не може тражити повреда права на суђење у разумном року, имајући у виду да подносилац предлога није пружила доказе да је поступајући судија у решавању својих предмета прекоредно поступао, те да ће према редоследу решавања предмета овај предмет бити ускоро окончан.

Пошто подносилац приговора, није успео у погледу главног захтева, то је одбијен и његов предлог за накнаду трошкова поступка.

Имајући у виду напред изнето, одлучено је као у изреци.

С у д и ј а,
Светлана Павић с.р.

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења може се изјавити жалба председнику Врховног касационог суда у року од 8 дана од дана истека рока у коме је судија дужан да предузме наложене процесне радње, а није их предузео. Жалба се подноси у 3 примерка председнику Врховног касационог суда, а преко председника Апелационог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Д-на:

Решење доставити:

-предлагачу преко пуномоћника адвоката Лазара Крстића и

-поступајућем судији Весни Цуцић Целатовић

PB